

VOLOSHYN GALLERY

ВОНА ПОПРОСИЛА, Я ПІШОВ СЛІДОМ. ЇЇ ІМ'Я – ПІСЛЯ.

24.04.2022 – 15.05.2022, 1540 NE Miami Court Miami, FL 33132

Voloshyn Gallery та **Fredric Snitzer Gallery** представляють групову виставку українських художників під назвою **«Вона попросила, я пішов слідом. Її ім'я – Після»**.

У виставці беруть участь українські художники: Нікіта Кадан, Павло Керестей, Леся Хоменко, Дана Кавеліна, Олексій Сай, Микола Рідний, Марія Сулименко, Євген Самборський, Влада Ралко, Данііл Галкін, Ярослав Футимський, Данііл Ревковський та Андрій Рачинський. Куратор проекту – Максим Волошин, співзасновник Voloshyn Gallery.

Виставка охоплює як нові роботи художниць та художників, які були створені під час війни в Україні, і стали її документацією. Так і більш ранні роботи, що осмислювали події в Україні після 2014 року, або пов'язані з геополітичними подіями, що сталися за кілька років до вторгнення Росії в Україну та анексії Криму. Художники глибоко аналізують значення війни, її причини, наслідки та вплив. Але насамперед вона присвячена сміливості українців, їх згуртованості та незламності. Це виставка про силу, попри біль та втрату. Про сакральне значення свободи для українців.

«Вона попросила, я пішов слідом. Її ім'я – Після», – це проєкт про українців. Про українців, що роблять неможливе кожного дня. Котрі 24 лютого о 5 ранку стали одним цілим та надихнули піднятися увесь світ. Котрі мають свій голос, гідність та єдність. Котрі не мовчать. Котрі мають сміливість бути, жити та творити – тут і зараз. Про країну, яка захищає свою свободу та культуру. Яка бореться за своє минуле, теперішнє та майбутнє».

Максим Волошин, куратор виставки та співзасновник Voloshyn Gallery.

В рамках виставки Нікіта Кадан представляє свої нові роботи із серії «Дешевий газ, дешева кров», які він створив під час першого місяця повномасштабної війни в Україні, перебуваючи у Voloshyn Gallery, яка на той момент стала укриттям для художника. «Лист до горлиці» – антивоєнний фільм-поема Дани Кавеліної, присвячений історії Донбасу, «його травмам, горю, жахам, мріям та галюцинаціям, що панують там з 2014 року. Кавеліна дивиться на війну крізь різну оптику, в тому числі й феміністичну, розповідаючи про згвалтування жінок «як неминучий наслідок будь-яких воєнних дій».

Відео-роботу «Seacoast», Микола Рідний створив у відповідь на російсько-грузинську війну, що сталася за 6 років до вторгнення Росії в Україну та анексії Криму. Відеоробота, знята на узбережжі Чорного моря, показує статичний горизонт, усяяний фігурами рибалок. Спокійну поверхню картини періодично пробивають сцени бризкання медуз на землю. Основна асоціація – звук скидання бомб, досягнутий за допомогою записів частот, які створює реактивний літак. Відео передає нестійкість і відносність спокою – як швидко і легко може ескалувати військова агресія в сучасному світі. Живописні роботи Павла Керестея присвячено стосункам митців між собою та з інституціями влади, трудовим питанням, проблемам мігрантів тощо. Автор працює з темою Армагедону та наповнює свій живопис вогнем.

Влада Ралко представляє свою серію «Знаки». У роботах художниця піднімає питання ідентичності, актуальних соціальних і політичних контекстів, занурюючись в екзистенційні глибини болю і страждання колективного тіла.

Voloshyn Gallery

13 Tereshchenkivska St. (at the courtyard side) Kyiv, Ukraine, 01004

+38 067 467 00 07

info@voloshyngallery.art

www.voloshyngallery.art

VOLOSHYN GALLERY

Серія «Знаки» Влади Ралко є однією з найважливіших в її практиці і сьогодні. Твори із серії не мають однозначних інтерпретацій, принаймні на перший погляд. У 2008 році, коли художниця працювала над роботами, вона ніби передбачала питання "Що ж це значить?". Замість пояснення - відсутність контексту, як елемент вразливості та виклику водночас. Ралко намагається розвернути аудиторію на 180 градусів, створити своєрідне порочне коло, де кожне питання викликає сумніви через відсутність відповіді. Таким чином утворилась своєрідна рана, спочатку всередині, а потім назовні.

Леся Хоменко представляє роботи із серії «Сородна праця», в якій актуалізує сьогодні це поняття і намагається вивести його в поле критичного дискурсу, протиставити його усе ще актуальному сьогодні поняттю відчуженої праці за Марксом. Фігури робітників вписані у формат полотен таким чином, що картина наче «затісна» для них. Ноги стоять на краю картини, голова втискається в кут. Іноді, голова не влазить взагалі. Такий формальний метод для художниці є метафорою соціальних та економічних умов, в яких сьогодні мусять працювати робітники. Тлом для фігур художниці служить підкладка ніжних кольорів. Такі «євроремонтні» кольори для Лесі є символом ілюзії щастя та добробуту. В поєднанні із «затиснутими» робітниками ці кольори додають драматизму зображенню.

Нова відеоробота «Небо. Вторгнення» Даніїла Ревковського та Андрія Рачинського має на меті показати крихітність неба та страх подивитися на нього, характерний людям із травматичним досвідом. Добірка кадрів зображує небо протягом добового циклу: ранок, день, вечір, ніч, ранок. Це небо над Україною в різних місцях до і під час російсько-української війни.

Нові роботи Олексія Сая - це портрети олов'яних солдатиків в діловому одязі, через які він досліджує формування класу офісного планктону. Його герої – безликі менеджери, що стають більш людяними і набувають особистісних рис внаслідок старіння і відходу від ідеалів суспільства споживання. Важливо відзначити, що Сая створює підкреслено нейтральну об'єктивну, репрезентацію реальності офісних робітників: художник не має на меті ні критикувати офісний «стиль життя», ні створювати карикатуру на нього.

Акварельні картини Марії Сулименко з проєкту "Скляний світ людей і речей" прості та лаконічні, і водночас зачаровують глядача. Все, що відбувається, нагадує сповільнені, або застигли у невагомості сцени, занурені у прозоре сіре повітря. Авторка делікатно і досконало збрала усі деталі, але при цьому зберігаючи відчуття імпровізації та невимушеності. Персонажі картин існують поза часом, вони розміщені в умовному, іноді наївно окресленому просторі, образи якого відсилають швидше до підсвідомого ніж до реального.

Серія робіт Данила Галкіна «Придверні килимки» (або Битий небитого везе), - це ілюстрації рекомендацій щодо перевезення та евакуації постраждалих. Друга назва проєкту походить від прислів'я, що посилається на народну казку «Вовк і Лисиця», яка розігрує ситуацію, коли поранений виступає донором для свого викрадача. Що буквально ілюструє воєнні злочини Російської Федерації проти України під приводом порятунку українського народу від «фашистів», якими є самі окупанти-визволителі.

В роботі із серії «Прості речі» Євген Самборський осмислює пейзаж через практику пленеру, де через втручання в навколишній простір проявляються різноманітні приховані контексти та/або вибудовуються нові.

VOLOSHYN GALLERY

географія

*так добре жилось післязавтра
так добре жилось післязавтра
позавчора ніхто не скасовував
позавчора ніхто не впізнав*

*це розпад
це розпач
це розлад*

*так добре жилось післязавтра
сьогодні і навіть ще вчора
так добре жилось ніби вже післязавтра*

*саме це
саме з собою
саме собою
закінчилось*

*а там усюди
поруч у голові
недалеко зовсім
між видимих горизонтів
досі позавчора*

*це модерності
це війни
це модерне життя-війна*

Ярослав Футимський

Fredric Snitzer Gallery є лідером на ринку сучасного мистецтва в Південній Флориді вже понад 40 років. Прагнучи представити роботи різноманітних сучасних художників, галерея дотримується суворого графіка, який включає щонайменше вісім змінних виставок своїх художників щороку. Фредрік Сніцер вперше відкрив свою галерею в 1977 році на Білтмор-Вей в Корал-Гейблс. У 2014 році галерея Фредріка Сніцера переїхала в Маямі.

Максим і Юлія Волошини відкрили **Voloshyn Gallery** у жовтні 2016 року. У 2015 році подружжя Волошиних увійшло до списку Forbes 30 Under 30. Галерея спеціалізується на contemporary art і демонструє широкий спектр різних медіа сучасного мистецтва, проводить персональні та групові виставки. Voloshyn Gallery є членом New Art Dealers Alliance (NADA) з 2020 року.

Voloshyn Gallery

13 Tereshchenkivska St. (at the courtyard side) Kyiv, Ukraine, 01004

+38 067 467 00 07

info@voloshyngallery.art

www.voloshyngallery.art